

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΜΕ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Ἡ ἰσχύς τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ σὺνδεδευσμένη ὑπὸ δικαιοῦματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» τιμᾶται παντοῦ δραχμᾶς 4. Ἡ ἀσθαίρετος ὑπερτίμησις τοῦ παρά τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Πολλοὶ ἀναγνώσται τῶν ἐπαρχιῶν μᾶς ρωτοῦν πῶς θὰ μὴ μὴ μὴ ἀποκτήσουν τὰ βιβλία τῶν μηνιαίων ἐκδόσεων τοῦ «Μπουκέτου», τὰ ὁποῖα δὲν ἐπρόλαβαν νὰ προμηθευθοῦν. Τοὺς ἀπαντῶμεν ὅτι ἀρκεῖ νὰ μᾶς στείλουν 8 δραχμᾶς εἰς γραμματόσημα δι' ἕκαστον βιβλίον καὶ νὰ τοὺς τὰ στείλωμεν ταχυδρομικῶς ἢ νὰ δώσουν παραγγελίαν εἰς τὸ ὑποπρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων «Σπύρος Τσαγγάρης» τοῦ τόπου των καὶ ἔτσι θὰ τὰ ἀποκτήσουν ἀσφαλῶς.

Α. Δ. Σ., Θεσ/νίκην.— Ἡ ἀπάντησίς σας γιὰ τὸν ἰδιανικὸν σύζυγο ἐστάλη πολὺ ἀργά δυστυχῶς.

ΖΑΝ ΒΙΛΛΕΡ, Θεσ/νίκην.— Σᾶς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Τὸ ποιημάκι σας ὅμως ὄχι καλὸ. Νὰ π. χ. τὸ πρῶτο σας ὀκτάστιχο:

«ΜΟΝΑΧΟΣ» Ποίημα

Μονάχος στὸ δάσος τὸ θουνὸ
στοῦ κόσμου τὰ σκοτάδια
μονάχος πάλι περπατῶ
στὸ κόσμον μέσ τὴν κοινωνία.
Μονάχος στὸν κόσμον τὸ σκληρὸ
ἀπὸ ἀγάπην ἀπὸ χάδι
μονάχος λιῶνον καὶ πονῶ
δίχως ἀγάπην νάχω μία.

Διαβάσετε Ἑλληνας ποιητὰς καὶ ξένους, ἂν γνωρίζετε ξένην γλῶσσαν. Θὰ κατατοπισθῆτε ἔτσι ἀρκετά.

Μ. Γ.— Τὸ ποιημά σας: «Ἡ σημερινὴ γυναῖκα» ὄχι κατάλληλον πρὸς δημοσίευσιν.

Κ. ΒΡΑΧΟΡΕΙΤΗΝ, Κηφισιά.— Τὰ ποιημάτιά σας «Θυμᾶσαι» καὶ «Παράπονον» ὄχι τόσο ἐπιτυχημένα. Στείλτε τίποτε πιὸ καλὸ.

ΜΙΜΗΝ ΛΑΚΗΝ, Γαργαλιάνους.— Τὸ πεζοτράγουδόν σας κοινόν, πολὺ κοινόν, χωρὶς τίποτε τὸ ἐξαιρετικόν. Τὰ ἴδια χιλιοεπισημειωμένα λόγια.

Ζ. ΜΑΝ., Φίλια (Καρδίτσης).— Οἱ στίχοι σας ὄχι καλοὶ, δυστυχῶς. Ἴδου τὸ ἓνα τῶν ποιημάτων σας:

ΟΤΑΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΓΑΠΟΥΝ

Οἱ γυναῖκες κι' ἂν ἀγαπήσουν,
Γρίγορα πάλι λησμονοῦν,
καὶ τρέχουν ἄλλους νὰ γνω-
(ρίσουν,
καὶ γιὰ τὸν πρῶτον δὲν
(πονοῦν,
σοῦ κάνουν ὄρκους καὶ
(σοῦ λένε,
πῶς σ' ἀγαποῦν φανατικὰ,
καὶ κάνουν δὴθεν ὀτικλαίνε,
καὶ θγάζουν δάκρυα πι-
(κρά,
ἔρχεται μέρα ποῦ σὲ κα-
(νακίζουν,
καὶ σοῦ μηλοῦν χαϊδε-
(φτικὰ,
κι' ἄλλοτε πάλι σοῦ σφυ-
(ρίζουν,
ἀποτελέσματα τρομα-
(κτικὰ,

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β
(Τηλ. 26-135)

Ἰδρυτής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντής: ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος	Δραχ. 200	Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια 6
Ἐξάμηνος	» 100	Ἀμερικῆς	» 7

καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἑτησίαν συνδρομὴ σελλί-
νια 30. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται
πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΝ,
Ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β.
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου δραχ. 4.

Ἐν Ἀμερική, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ
φύλλον πώλησιν ἢ Ἐταιρεία New York News Agency General
P. O. Box 497, New York City, ἐκπροσωποῦμένη παρὰ τοῦ
κ. Κ. Καλφοπούλου

σοῦ λέν εἰδήσεις τοῦ θανάτου,
καὶ σχόλια φαρμακερὰ,
πῶς ἔρχεται ἄλλο ἢ σειρά του,
Ὅπως καὶ σένα φουκαρὰ,

καὶ τρέχει ἄλλον ν' ἀγαπήσῃ,
γιὰ νὰ κερδίσῃ ἄλλα φιλιά,
καὶ σένα νὰ σὲ παρατήσῃ
σὺν ξυδιασμένῃ σκορδαλιά,

εὐχομαι ὅλες οἱ γυναῖκες,
τέτοια ζωὴ νὰ προτιμοῦν,
γιατὶ ἀξίζει νὰ παθεῦν,
αὐτὲς τίς γγάφες ποῦ ποθοῦν.

Μὴ γράφετε στίχους. Δὲν τοὺς ἐπιτυγχάνετε, δυστυχῶς.
ΑΝΝΑΝ ΑΓΓΕΛΗ, Ἐνταῦθα.— Οἱ στίχοι σας ἀτεχνοί. Ἐπίσης τοὺς
λείπει ἡ ποιησις. Νὰ τὸ ἓνα τῶν δύο ποιημάτων σας:

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

σὺν βραδυάζῃ καὶ σιμώνει
ἡ ὥρα κείνη, ποῦ φουντώνει
κάτω ὁ κόσμος, ἐγὼ μόνῃ
ἀγναντεύω ἀπ' τὸ μπαλκόνι.
Ἡ ζωὴ κυλάει στὸ δρόμον.

Νὰ ἦταν ἡσυχὸ ποτάμι
μ' ἀπαλὴ μονοτονία...
Μὰ εἶνε χεῖμαρρος φορσάτος,
ρυθμὸς νᾶν' ἡ ἀρρυθμία
αὐτὸ τὸ κύλισμα μὲ βόμβον.

καὶ φθονεῖς τρόμους, γλυκάδες
τῆς ζωῆς καὶ τόσες χάρες;
Κι' ὅλο τρέχει ἡ ζωὴ δά
μ' ὅλο φούριες πάλιν ἄλλες
στὸν πολυδαρμένον δρόμον.

Μὰ ἐγὼ δὲν τῆς ζηλεύω
τῆς χάρες ποῦ πάει νὰ φθάσῃ.
οὔτε κείνες ποῦ αὐτὴν δα
τὴ στιγμὴ σέρνει μὲ θιάσῃ.
Θάλεγες μὲ κάποιον στόμφο.

Μένει μόνο νὰ γυρεῦω
ἀπ' τὴν ζωὴ μου ζηλεμένες
τόσες μέρες μου χαμένες
ποῦ δὲν θάρθουνε γιὰ μένα
Αἱ ἴδιες πειά. Τὸ λέω
(μὲ τρόπο.

γιατὶ τρέχει, νὰ προφθάσῃ,
σὺν τὸν χεῖμαρρον, μὴ χάσῃ
λές τοῦ κόσμου καμμιὰ
(λάμψι,
ἡ ζωὴ, στὴν γῆ ἂν πάσῃ
Νᾶναι ἀκράτητη στὸ
(δρόμον.

καὶ τώρα ἀκοῦστε τὴ συμβου-
λή μας: Μὴ θιάζεστε νὰ δῆτε δη-
μοσιευμένους τοὺς στίχους σας.
αὐτὸ εἶνε τὸ σπουδαιότερον, αὐτὸ
εἶνε τὸ πᾶν καὶ θὰ τὸ κατορθώ-
σετε μὲ τὴν μελέτη καὶ τὴν ὑπο-
μονή.